

Sygn. akt IX Ca 180/24 (upr.)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2024 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IX Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jacek Barczewski
-----------------	----------------------

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2024 r. w Olsztynie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki jawnej z siedzibą w O.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 21 grudnia 2023 r., sygn. akt I C 1845/23 upr.

I. zmienia zaskarżony wyrok w części, nadając mu następujące brzmienie:

„1. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.790,40 (jeden tysiąc siedemset dziewięćdziesiąt 40/100) zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 kwietnia 2023 r. do dnia zapłaty,

2. oddala powództwo w pozostałej części,

3. zasądza od pozwanego na rzecz powódki tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 466,12 (czteryście sześćdziesiąt sześć 12/100) zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia niniejszego zmienionego orzeczenia o kosztach stronie pozwanej do dnia zapłaty.”,

II. oddala apelację w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 442 (czteryście czterdzieści dwa) zł tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas od dnia uprawomocnienia się przedmiotowego rozstrzygnięcia o kosztach do dnia zapłaty.

Jacek Barczewski

Sygn. akt IX Ca 180/24 upr.

UZASADNIENIE

W TRYBIE ART. 505¹³ § 2 K.P.C.

Apelacja powódki zasługiwała na częściowe uwzględnienie.

Sąd Okręgowy podziela tezę uchwały Sądu Najwyższego z 24.08.2017 r. (III CZP 20/17), zgodnie z którą wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione.

Jednakowoż wskazuje, że propozycja ubezpieczyciela nie tylko musi być realna, ale powinna uwzględniać istotne okoliczności konkretnego przypadku, w tym spodziewany czas trwania umowy najmu i datę wypłaty odszkodowania pozwalającego na naprawę samochodu. Nie bez znaczenia pozostaje też profesjonalny charakter prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności (art. 354 § 1 k.c.). Z drugiej strony na poszkodowanym spoczywa obowiązek lojalnej współpracy z ubezpieczycielem (art. 354 § 2 w zw. z art. 826 § 1 k.c.).

W rozpoznawanej sprawie kolizja spowodowana przez sprawcę ubezpieczonego w pozwanym Towarzystwie zaistniała 1 grudnia 2022 r. Najem auta zastępczego rozpoczął się 21 lutego 2023 r. Szkodę zgłoszono pozwanemu 2 grudnia 2022 r., przy czym informację o możliwości najmu pojazdu zastępczego za kwotę 63 zł netto przekazano poszkodowanemu przy zgłoszeniu szkody. Uszkodzony samochód był jezdny.

Oceniając zachowanie stron po zaistnieniu wypadku ubezpieczeniowego wskazać należy, że pozwany w sposób jasny i prosty wskazał poszkodowanemu 2 grudnia 2022 r. i przesłanym na jego adres email, iż możliwa jest organizacja pojazdu zastępczego w klasie B za kwotę 63 zł netto dziennie. Zastrzegł przy tym, że w razie najęcia auta we własnym zakresie do tej stawki może ulec weryfikacji koszt najmu.

Przesłana przez pozwanego informacja zawierała skonkretyzowaną stawkę najmu za dany segment pojazdu, jednak – jak się później okazało – nie była ścisła, albowiem już na etapie likwidacji szkody pozwany zastosował stawkę 76 zł netto za pojazd z klasy C. Nadto z zeznań poszkodowanego oraz P. C. wynika, iż mimo zgłoszenia pozwanemu woli podmioty samochodu zastępczego w dniu 21 lutego 2023 r. (por. także mail z tego dnia – k. 31), do momentu zakończenia najmu auta od powódki, kontakt ze strony wypożyczalni polecanej przez pozwanego nie nastąpił. Ubezpieczyciel nie przedstawił żadnego dokumentu, który wskazywałby na zachowanie należytej staranności w omawianym zakresie, choćby w postaci kontaktu z osobą poszkodowanego. W aktach szkody znajduje się jedynie wiadomość elektroniczna z 21 lutego 2023 r. od pozwanego do firmy (...) z prośbą o realizację zlecenia najmu, po której żadna aktywność tejże nie następuje. Brak jest także reakcji pozwanego na kolejne maile pełnomocnika poszkodowanego z 23 i 24 lutego 2023 r. (k. 33, 35).

Gdyby po zgłoszeniu potrzeby najęcia auta zastępczego poszkodowany lub jego pełnomocnik przyjęcia tego odmówił, z pewnością uchybiłby obowiązkowi minimalizacji szkody i zastosowanie znalazłoby stawki pozwanego. Brak rzeczywistej reakcji powoduje, że propozycję ubezpieczyciela Sąd Okręgowy uznaje za nierealną.

Podkreślić jednak należy, że wbrew twierdzeniom powódki, brak jest podstaw do ustalenia dziennej stawki czynszu najmu na kwotę 225,09 zł. Jak wynika bowiem z art. 3 ust. 2 ustawy z 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, w cenie usługi oferowanej konsumentowi uwzględnia się podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów sprzedaż towaru lub usługi podlega obciążeniu podatkiem od towarów i usług lub podatkiem akcyzowym.

Zasadniczo zatem, stawka czynszu najmu powinna być umówiona w ten sposób, że zawiera całość kwoty pieniężnej obciążającej najemcę. W orzecznictwie tutejszego Sądu przyjmowano już w innych sprawach o zapłatę czynszu najmu pojazdu zastępczego, iż w braku zróżnicowania czynszu jako stawki netto/brutto, refundacji podlega kwota rzeczywiście wskazana w umowie/cenniku.

Jak wynika z zapisów umowy najmu z k. 18 v., stawka czynszu ustalona być miała według cennika znajdującego się na stronie internetowej powódki. Wyciąg z tegoż, podpisany przez poszkodowanego, znajduje się na k. 19, gdzie przy najmie za okres 15-31 dni widnieje stawka 183 zł/dn. W oparciu o art. 3 ust. 2 ustawy z 9 maja 2014 r. o informowaniu o

cenach towarów i usług przyjąć zatem należy, że powódka zastosowała stawkę czynszu 183 zł dziennie brutto, albowiem informacja o tym, iż miałyby to być stawka netto, zawiera dopiero faktura wystawiona poszkodowanemu z k. 20.

W tych warunkach podstawę dalszych rozważań stanowi przyjęcie, że powódka najmowała pojazd zastępczy za kwotę 183 zł/doba, zaś pozwany akceptował stawkę 93,48 zł/doba.

Reasumując, za niesporny okres 20 dni najmu uzasadniony jego koszt zamyka się kwotą 3.660 zł ($20 \times 183 = 3.660$), z których pozwany wypłacił w postępowaniu likwidacyjnym 1.869,60 zł.

Tym samym powództwo zasługiwało na uwzględnienie na podstawie art. 361, 363 § 1, 436, 481, 509 § 1, 659, 805 § 1, 822 § 1 k.c. do kwoty 1.790,40 zł, albowiem poniesiona przez poszkodowanego szkoda i scedowana z tego tytułu na powódkę wierzytelność pozostaje tylko częściowo w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem komunikacyjnym z 1 grudnia 2022 r.

Uwzględniając powyższe na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmieniono zaskarżony wyrok przez zasądzenie od pozwanego dla powódki kwoty 1.790,40 zł, płatnej z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 kwietnia 2023 r. do dnia zapłaty (art. 481 § 1 w zw. z art. 455 k.c.).

Koszty postępowania pierwszoinstancyjnego rozliczono na podstawie art. 100 zd. 1 w zw. z art. 98 § 1¹ k.p.c. (powództwo uwzględniono w 68 %, a oddalono w 32 %) co skutkowało zmianą wyroku w punkcie II na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. i zasądzeniem od pozwanego dla powódki kwoty 466,12 zł z odsetkami.

W pozostałym zakresie apelacja podlegała oddaleniu (art. 385 k.p.c.).

O kosztach procesu za instancję odwoławczą orzeczono po myśli art. 100 zd. 1 w zw. z art. 98 § 1¹ k.p.c. Apelację powódki uwzględniono w 68 %. Koszty jej wyniosły 650 zł, z czego 68 % to 442 zł. Należy zauważyć, że pozwany nie złożył odpowiedzi na apelację.

SSO Jacek Barczewski